

Volem ser un estat

written by Josep Pérez Franco | 14 de juliol de 2019

1. Ja hem rebut l'enèsim clatellot per part del Tribunal Constitucional, que avala l'aplicació del 155 a Catalunya pels fets de l'octubre del 2017. El text de l'article 155 indica que es pot aplicar en cas d'incompliment de les obligacions i d'atemptat greu contra l'interès general d'Espanya, previ requeriment, desatès, per part del president de la Comunitat Autònoma i amb l'aprovació per majoria absoluta del Senat i cita textualment: "Per a l'execució de les mesures previstes, el Govern podrà donar instruccions a totes les autoritats de les comunitats autònomes". Enlloc diu que es pot dissoldre el Parlament i el Govern, tancar les delegacions de l'exterior, com tenen totes les altres comunitats autònomes, intervenir els departaments del Govern i les finances, escanyar financerament, emportar-se de matinada *manu militari* cap a Sixena, les obres d'art sacre del Museu de Lleida, davant dels ulls esbatanats del botifler alcalde Àngel Ros, esbroncat per tot Lleida i desaparegut tot seguit amb un càrrec tranquil irrellevant a Andorra. Tampoc diu la Constitució que es retirin fons públics dels bancs amb seu a Catalunya, i ho van fer, i van provocar una fugida de 30.000 milions d'euros entre fons públics i privats, i també van "convidar" les empreses a canviar la seu social, i va participar en aquesta maniobra, amb gran afany, el mateix monarca. Si això no és sotmetre i intentar ensorrar econòmicament el nostre país, què és?

La majoria de mitjans de comunicació de Madrid qualifiquen de cop d'estat el referèndum del 1r d'octubre i la posterior declaració d'independència, d'acord amb el resultat del referèndum, però no materialitzat. Però el catedràtic de dret constitucional Javier Pérez Royo, que no és sospitós de ser

independentista, assegura en una entrevista a *El Nacional* que és el Tribunal Constitucional el que ha donat "un cop d'estat a Catalunya", referint-se a la sentència del 2010 de l'Estatut de Catalunya del 2006, que després de ser aprovat pel Parlament de Catalunya i ser laminat amb el ribot del nostre amic i benefactor Alfonso Guerra, aprovat pel Congrés de diputats i referendat pel poble de Catalunya, fou esmicolat pel TC. Aquest fet fou la gota d'aigua que va fer vessar el got, i va provocar una reacció popular de trencament amb l'Estat espanyol. Pérez Royo també s'ha manifestat a favor dels drets dels eurodiputats Puigdemont, Comín i Junqueras, que considera que tenen immunitat parlamentària, perquè ho dona la votació popular i el reconeixement oficial que figura en el mateix Butlletí Oficial de l'Estat. Considera que tenen dret a ocupar l'escó perquè són ciutadans espanyols i gaudeixen del sufragi actiu i passiu. Per què encara no han pogut ocupar l'escó en el Parlament europeu? Perquè Europa és un club d'estats i no mouen un dit sense l'aprovació dels estats. Hem vist el paperot que han fet en la seu europarlamentària d'Estrasburg, mirant cap a una altra banda i sense immutar-se davant d'aquest greuge democràtic. S'ha passat la patata calenta al Tribunal de Luxemburg.

El Grup de Treball contra les Detencions Arbitràries, que depèn del Comitè de Drets Humans de l'ONU ha fet públic un veredicta (resolució 1991/42) demanant la llibertat immediata de Joaquim Forn, Josep Rull, Raül Romeva i Dolors Bassa per considerar arbitrari el seu empresonament. Aquest organisme el passat mes de maig va demanar l'alliberament d'Oriol Junqueras, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart. Cal pensar que en una propera resolució s'inclourà Josep Turull i Carme Forcadell. Malgrat l'adhesió d'Espanya al tractat de Drets Humans i haver-ho incorporat a l'ordenament jurídic i figurar en la mateixa Constitució, què ha passat? Res. No han mogut ni un dit, potser no ho faran fins que no hi hagi una resolució del Consell de Seguretat de l'ONU i enviïn els cascos blaus, cosa que difícilment es produirà. Aquest és l'estat que

s'omple la boca de ser un estat de dret, modern i que vol figurar en els cercles polítics més importants del món. La justícia d'aquest país s'ha convertit en la institució garant de la "sagrada unitat de la pàtria" i la seva arbitrarietat és ben manifesta. Veiem un exemple que no és menor. Sandro Rosell i el seu soci Joan Besolí han estat dos anys en presó preventiva amb unes deplorables condicions, per una decisió arbitrària i el poder omnímode que disposa un magistrat, en aquest cas la coneguda jutgessa Lamela, que va donar inclús mostres d'inhumanitat quan no va deixar visitar el fill del Sr. Besolí que va patir un greu accident que el va deixar tetraplègic. El resultat com tothom coneix ha estat la sentència absolutòria dels dos encausats. Aquesta justícia fa por i si un a sobre és expresident del Barça o ostenta o ha ostentat un càrrec important a Catalunya, encara més. No són prejudicis; són els fets que observem quotidianament.

Volem ser un estat independent, per decidir les polítiques econòmiques, per deixar de ser espoliats i disposar dels nostres recursos. Estem farts de ser la menjadora d'un estat, que a sobre és hostil i ens menysprea. Volem el benestar social i l'accés a la cultura d'acord amb els nostres criteris. Ens traurem de sobre el TC que actua com un tribunal de la inquisició que anul·la les decisions i iniciatives que generem. Volem plena sobirania legislativa i jurídica, per protegir la societat, d'acord amb les nostres necessitats i forma de viure. Queda ben palès que si no som un estat, no som res i no tenim poder ni força en el concert mundial. Per aconseguir-ho ens cal capital humà que sí que el tenim, encara que massa vegades els nostres dirigents polítics ens frustren, perquè mostren la part més egoista i malèvola quan prioritzen els interessos sectaris de partit, per sobre dels interessos superiors del país. La seva és una visió de curta volada i una lluita per un poder esquifit i pel repartiment d'engrunes. Al final el poble i la seva perseverança guanyarà. Einstein tenia raó quan deia: "Només hi ha dues coses infinites: l'univers i l'estupidesa humana. I no estic segur de la primera". En

aquest país hi ha massa estupidesa i miopia.